

prima instanță - (Judecătoria Bălți) A. Roșca

instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, O. Moraru

## ÎNCHEIERE

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

### Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,  
judecători

Valentina Clevadî  
Galina Stratulat  
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Verginia Jioară, reprezentată de avocatul Angela Procopciuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Verginia Jioară împotriva Societății pe Acțiuni „CET-Nord”, intervenient accesoriu Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 2 din Bălți,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 martie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „CET-Nord”, casată hotărârea Judecătoriei Bălți din 18 noiembrie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca nefondată,

#### c o n s t a t ă :

La 11 decembrie 2015 Verginia Jioară a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SA „CET-Nord”, solicitând anularea avizului de plată în sumă de 4 278,51 lei și obligarea pârâtului de a nu expedia în viitor alte avize de plată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că este proprietara apartamentului nr. 57 din str. Conev, 17, mun. Bălți, iar la 20 octombrie 2015 în adresa ei a parvenit avizul de plată pentru luna septembrie anul 2015, prin care se impune plata pentru energie termică nefurnizată în sumă de 4 278,51 lei, ca datorie pentru energia termică furnizată pe casa din str. Conev, 17, mun. Bălți, cu prescrierea achitării către 31 octombrie 2015.

Invocă reclamanta că în anul 2003 s-a refuzat de la furnizarea energiei termice centralizate, fapt confirmat prin actul de deconectare, iar alt contract pentru prestarea serviciului de furnizare a căldurii nu a fost încheiat.

Susține că a instalat căldura autonomă pe baze de gaze naturale și locuința se încălzește regulat cu mult timp până la începerea sezonului de încălzire a SA „CET-Nord” și continuă mult timp după închiderea sezonului de încălzire.

Astfel, indică reclamanta, că dânsa nu a solicitat și nici nu primește căldură prin țevile pârâtului, care trec prin locuința sa, fără careva contract de locațiune, sau fără careva drept de servitute.

Mai mult de atât, reține reclamanta, careva probe la avizul de plată, precum că în perioada trecută proprietarului i-a fost furnizată energie termică de către SA „CET-Nord”, nu au fost prezentate.

De careva date că temperatura aerului în locuința dată a fost mai scăzută decât temperatura țevilor de tranzit, întreprinderea la fel nu dispune. Din contra, proprietarul dispune de bonuri de plată la SRL „Bălți-Gaz” din care rezultă că în perioada rece a achitat de la 1,5 la 2,5 mii lei pentru gaze naturale, furnizate prin proiectul încălzirii autonome.

La fel, țevile de tranzit sunt izolate și de careva raport a specialistului precum că prin această izolare s-ar fi furnizat careva procent de căldură, întreprinderea nu dispune.

A mai indicat că, conform actului din 03 noiembrie 2003 a deconectat apartamentul său de la energia termică furnizată de SA „CET-Nord”, iar ulterior, solicitând condiții tehnice, a fost proiectată încălzirea autonomă la gaze naturale, care sunt furnizate conform contractului.

Prin încheierea Judecătorei Bălți din 26 februarie 2015 s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu, ACC nr. 2 din Bălți.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 18 noiembrie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată.

S-a anulat avizul de plată pentru luna septembrie anul 2015 cu suma de 4 278,51 lei, pe numele Verginiei Jioara, pe apartamentul nr. 57 din str. Conev, 17, mun. Bălți.

În motivarea soluției, instanța de fond a reținut că, SA „CET-Nord”, înaintând avizul de plată, nu a probat faptul că a prestat careva servicii reclamantei. Totodată, a indicat că în avizul de plată contestat, nu este indicat că suma solicitată este calculată pentru pierderi normative de energie termică, precum și, nu este indicat că SA „CET-Nord” a avut pierderi anume în mărime de 4 278,51 lei, în care perioadă au avut loc aceste pierderi și modalitatea de calcul.

Invocând netemeinicia hotărârii instanței de fond, la 28 noiembrie 2016 SA „CET-Nord” a declarat apel, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 martie 2017 s-a admis apelul declarat de SA „CET-Nord”.

S-a casat hotărârea Judecătorei Bălți din 18 noiembrie 2015 și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Verginia Jioară împotriva SA „CET-Nord”, intervenient accesoriu ACC nr. 2 din Bălți s-a respins ca nefondată.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe privind admiterea acțiunii este neîntemeiată, or, potrivit calculelor prezentate de apelant, pentru perioada dintre octombrie 2011 - septembrie 2015, Verginia Jioară a acumulat datoria de 4 278,51 lei pentru pierderi normative de energie termică.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Bălți din 07 martie 2017, la 19 iunie 2017, prin intermediul oficiului poștal (vol. II f.d. 74), Verginia Jioară, reprezentată de avocatul Angela Procopciuc, a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului, reiterând argumentele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei, a exprimat dezacordul cu decizia contestată, susținând, în esență, că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea și a apreciat eronat circumstanțele care a importanță pentru soluționarea cauzei.

Astfel, consideră că instanța a omis să aplice la caz prevederile pct. 9 din Hotărârea Guvernului despre aprobarea Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice nr. 434 din 09 aprilie 1998, art. 25 din Legea cu privire la serviciile publice de gospodărie nr. 1402 din 24 octombrie 2002, art. 8 din Codul civil și

art. art. 28, 36 și 40 din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr. 92 din 29 mai 2014, fapt ce a dus la soluționarea eronată a cauzei.

La fel, consideră că instanța de apel a interpretat eronat prevederile pct. 8 din Anexa nr. 7 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locale, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărâre Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Totodată a invocat Verginia Jioară că instanța de apel a examinat cauza în lipsa sa, ne fiind citată în mod legal, precum și, cauza a fost examinată de un judecător care nu a fost în drept să participe la judecarea ei.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele dosarului se constată că copia deciziei integrale a instanței de apel, expediată în adresa participanților la proces la 27 aprilie 2017 (vol. II f.d. 28), a fost recepționată de reprezentantul recurentei Verginia Jioară, avocatul Angela Procopciuc, la 02 mai 2017(vol. II f.d. 29).

Astfel, recursul înaintat la 19 iunie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Verginia Jioară, reprezentată de avocatul Angela Procopciuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Verginia Jioară reprezentată de avocatul Angela Procopciuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari